

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.IV.37.763/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke
Dr. Dobó Viola előadó bíró
Dr. Bögös Fruzsina bíró
Dr. Kiss Árpád Lajos bíró
Dr. Sugár Tamás bíró

A felperes: felperes
(cím1)

A felperes képviselője: Dr. Héjja Gábor ügyvéd
(cím2)

Az alperes: Hajdú-Bihar Vármegyei Kormányhivatal
(cím3)

Az alperes képviselője: Dr. Szűcs Csaba kamarai jogtanácsos

A per tárgya: fogyatékosági támogatás ügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes

Az elsőfokú bíróság jogerős határozata: a Debreceni Törvényszék 11.K.700.213/2025/22. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2023. szeptember 12. napján beszéd fogyatékoságára figyelemmel fogyatékosági támogatás iránti kérelmet terjesztett elő.

[2] Az alperes megkereste a rehabilitációs szakértői szervet szakvélemény elkészítése végett. Az alperes szakértői bizottságának HB/07-RESZO/08132-2/2024. számú szakvéleménye szerint a felperes nem minősül súlyosan beszéd fogyatékosnak, ezért az alperes a 2024. november 25-én kelt, T-HB-CST-36511-17/2024. számú határozatával a kérelmet elutasította. Megállapította, hogy a fogyatékosági támogatásra jogosultság konjunktív feltételei a felperes vonatkozásában nem állnak fenn.

A kereset és az alperes védekezése

[3] A felperes az alperes határozatával szemben keresetlevelet terjesztett elő, amelyben a határozat felülvizsgálatát kérte. Álláspontja szerint a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény (a továbbiakban: Fot.) 23.§ (1) bekezdés g) pontja szerint jogosult az ellátásra. Beszéd fogyatékosága középsúlyos, önálló életvitelre való képessége is hiányos, mások állandó segítségére szorul. Hivatalos ügyeit személyesen segítség nélkül nem tudja elintézni a kommunikációs nehézségek miatt, tanulmányai során is jelentős támogatást kapott emiatt. Ezt támasztja alá a keresetleveléhez csatolt szakértői vélemény. Sérelmezte, hogy személyes vizsgálatára nem került sor. Véleménye szerint az alperes határozata alapján, aki „csak” beszéd fogyatékosággal küzd és nincs más egészségügyi problémája, az lényegében fogyatékosági támogatásra egyáltalán nem lenne jogosult, amely megközelítés kiüresíti az erre vonatkozó jogszabályi előírásokat.

[4] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, fenntartva a határozatban kifejtett álláspontját.

A jogerős ítélet

[5] Az elsőfokú bíróság az alperes határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.

[6] Az ítélet indokolása szerint a fogyatékosági támogatás folyósításának szabályairól szóló 141/2000. (VIII. 9.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Fot. vhr.) 1. § (9) bekezdése szerint a Fot. 23. § (1) bekezdés g) pontja alkalmazása során beszéd fogyatékosnak azt a személyt kell tekinteni, akinek az 1. számú melléklet 8. pontjában meghatározott funkciózavarok valamelyikének következtében az állapota középsúlyosnak vagy súlyosnak minősül. Ilyen funkciózavar lehet az 1. pont szerint leírt beszédzavar. Az 1. melléklet 8.1. szerint leírt beszédzavar a jogszabályi leírás szerint akkor minősül középsúlyosnak, ha az olyan mértékű, hogy a személy csak átmenetileg tud megfelelő hangerőt vagy hangminőséget produkálni, a több hangot vagy a tagoltságot átfogóan érintő artikulációs zavar, illetve gyakori megakadások, prozódiai eltérések következtében a beszéd nehezen érthető, illetve kivitelezése jelentős erőfeszítést igényel, hatékonysága csökkent, ezáltal a mindennapi tevékenységeket jelentős mértékben akadályozza.

[7] A bíróság a vonatkozó jogszabályi rendelkezések alapján a súlyos fogyatékos állapotot, mint szakkérdést a felperes indítványára szakértő kirendelése útján vizsgálta.

[8] A perben kirendelt igazságügyi orvosszakértő szakértői véleményében úgy foglalt állást, hogy a felperes beszéd fogyatékosnak minősül. Az orvosi és egyéb dokumentumok áttekintése alapján megállapította, hogy a felperes milyen betegségekben szenved és figyelemmel a egyéb1 véleményére, a egyéb2 véleményében leírtakra, illetve a szaktanári véleményekre arra a következtetésre jutott, hogy felperes a Fot. vhr. 1. melléklet 8. pontja, azon belül a 8.1. pontban meghatározott beszédzavara középsúlyosnak minősül. Megállapította továbbá, hogy felperes önálló életvitelében mások állandó segítségére szorul minden olyan területen, ahol érdembeli szóbeli kommunikáció szükséges. Önkiszolgálási képessége nem hiányzik. A szakértő véleménye szerint felperes állapotában javulás nem várható, állapota születésével kezdődően fennáll, végleges.

[9] Az alperes perben tett nyilatkozata miatt, illetve az ellátás megállapíthatóságához szükséges konjunktív feltételek fennállására tekintettel a bíróság azt is vizsgálta a szakértői vélemény alapján, hogy a felperes a Fot. vhr. 2. § (2) bekezdése alapján önálló életvitelre képes-e, amely a fogyatékos támogatás megállapításának egyik további jogszabályi feltétele.

[10] A bíróság a szakértő személyes meghallgatása alapján okszerűnek fogadta el azt a szakértői véleményt, hogy számos, a mindennapi életben előforduló olyan élethelyzet jelentkezhet, ahol a felperes beszéd fogyatékosága miatt állandó jelleggel segítségre szorul. Egyértelmű, hogy ilyen élethelyzetnek minősülhet például a veszélyhelyzetben történő segítség hívás ellehetetlenülése, mentők vagy tűzoltóság, de akár a rendőrség telefonon történő értesítése. Nyilvánvaló, hogy a beszéd fogyatékosága ilyen módon a felperesnek a mindennapi életvitelét, a társadalmi életben való részvételét korlátozza. Mindezek alapján a felperes állapota a Fot. vhr. 2. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott jogszabályi feltételeknek megfelel, az őt jellemző betegség, beszéd fogyatékoság okán önálló életvitelre nem képes.

[11] Mivel a felperes állapota véglegesen fennállónak minősül a szakértői vélemény szerint, amelyet az alperes sem vitatott, ezért a bíróság álláspontja szerint a felperes megfelel a fogyatékosági támogatás megállapításához szükséges jogszabályi feltételeknek.

[12] A bíróság nem értett egyet az alperes észrevételében foglalt azon megállapítással, hogy a felperes mivel a megelőző eljárásban nem csatolt valamennyi orvosi dokumentumot, nem tett eleget bizonyítási kötelezettségének az eljárás megindításakor, ezért a felperes magatartása a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (4) bekezdésével nem összeegyeztethető. A bíróság álláspontja szerint az a körülmény, hogy valaki beszéd fogyatékosnak minősül-e, ténykérdés. Ennek a megítélése nem kizárólag orvosi dokumentumok csatolásától függ, hanem szakértői vizsgálat alapján is véleményezhető, amelyet az alperes szakértői szerve a megelőző eljárásban is véleményezhetett volna. Mindezek mellett a 2024. október 4-én kelt és az alperesi határozat alapjául szolgáló szakértői bizottság véleményében maga is utalt a egyéb1 2020. február 28-án kelt szakértői véleményében foglaltakra. A perbeli szakértő is hivatkozott arra, hogy a pedagógiai szakszolgálat véleményében foglaltak szerint még a súlyos beszéd fogyatékoság lehetősége is felmerült, amelyet a személyes vizsgálatkor tapasztaltak megerősítettek.

[13] A bíróság álláspontja szerint a Fot. vhr. 1. melléklet 8. pontjában meghatározott beszéd fogyatékoság, illetve annak alapján a 8.1. szerinti beszédzavar meghatározása személyes vizsgálat alapján is jól megítélhető volt vagy lett volna a megelőző eljárásban, ezért az a körülmény, hogy az alperes által állítottak szerint a felperes nem csatolt valamennyi dokumentumot a beszéd fogyatékoságának a megállapításához kapcsolódóan, nem tekinthető jelen ügyben megállapított tényállás mellett olyan körülménynek, amely miatt a bíróságnak Kp. 78. § (4) bekezdése alapján a kereset elutasításáról kellett volna döntenie. A bíróság az alperes által hivatkozott kúriai ítéleteket az ügyek eltérő tényállása miatt nem tartotta alkalmazhatónak.

[14] Mindezek alapján a bíróság a perben beszerzett szakértői véleményt, illetve a szakértő személyes meghallgatása alapján annak kiegészítését aggálytalannak találta, ezért azt a bíróság az ítékezés alapjául elfogadta. A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen a bíróság megállapította, hogy a felperes középsúlyos beszéd fogyatékosnak minősül, ezen állapota véglegesen fennáll, önálló életvitelre nem képes, vagyis a fogyatékosági támogatás megállapítása valamennyi konjunktív feltétel megléte rögzíthető. A feltételek fennállására figyelemmel a felperes kérelmének elutasítására jogszabálysértően került sor, ezért a bíróság az alperes határozatát megsemmisítette és alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.

[15] A megismételt eljárásra a bíróság azt az utasítást adta, hogy az alperesnek a felperes javára fogyatékosági támogatás megállapításáról kell rendelkeznie. Az alperesnek a megismételt eljárásban figyelembe kell vennie a perben beszerzett szakértői véleményt és úgy kell megtennie a szükséges intézkedéseket, mintha már a felperes a megsemmisített határozat meghozatalakor is jogosult lett volna fogyatékosági támogatásra.

A felülvizsgálati kérelem

[16] A jogerős ítélete ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet annak hatályon kívül helyezése és az ügyben eljáró bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasítása iránt. Az alperes kérte továbbá, hogy a Kúria azonnali jogvédelem keretében rendelje el a felülvizsgálati kérelem benyújtásának a halasztó hatályát.

[17] Álláspontja szerint a jogerős ítélet jogszabálysértő, mert a fél egészségi állapotának a megállapítása nem független a fél által csatolt orvosi dokumentumoktól, ezért az elsőfokú bíróság alapos ok nélkül tért el a Kúria közzétett Kfv.37.844/2019/5., Kfv.45.216/2022/5. és a BH.2024. 170. számú határozatától. A bíróság a jogszabályi feltételek és az igazságügyi orvosszakértői vélemény közötti ellentmondást, az alperes kifejezett észrevételére sem oldotta fel. A szakértő személyes meghallgatásakor nem járta körül kellő körültekintéssel a jogszabály azon fordulatát, hogy valóban teljesül-e a felperes vonatkozásában a mások segítségére szorulásának állandó jellege.

[18] A felülvizsgálati kérelme befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa), ab) és ad) alpontjai alapján kérte.

[19] Előadta, hogy az aa) és ab) alpontok alapján a befogadás kifejezetten indokolt, mert az ügyben a 2024. január 1. napjától hatályban lévő jogszabályhely által szabályozott fogyatékosági kategóriában indult eljárásban hozott döntést vizsgált felül a bíróság. Ezen fogyatékosági tárgykörben kialakult, egységes bírói gyakorlat nincs. A jogintézmény viszonylagosan új voltára figyelemmel a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében szükséges vizsgálnia a Kúriának a Fot. 23. § (1) pontjának g) alpontjában, valamint a Fot. vhr. 2. § (2) bekezdésének a) alpontjában és a Fot. vhr. 1. számú mellékletének 8. pontjában rögzített jogszabályi feltételek alkalmazhatóságát, illetve szükséges iránymutatással szolgálnia azok helyes értelmezéséhez.

[20] Alperes határozott álláspontja a fentiekén túl, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja miatt – vagyis a felvetett jogkérdés különös súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt – is indokolt a felülvizsgálati kérelem befogadása. A társadalomnak jelentős része él együtt beszéd fogyatékossgal és korábban nem volt jogszabály adta lehetőségük kérelmezni a fogyatékosági támogatást, azonban az új fogyatékosági kategória beemelése a jogszabályba számos új ügyet fog a jövőben eredményezni. Álláspontja szerint „a jogbiztonságnak, valamint az egyenlő bánásmód követelményének biztosítása szükségessé

teszi, hogy az egyedi ügyekben ugyanazon zsinórmérték mentén szülessenek döntések, függetlenül attól, hogy az ország mely részén nyújtják be a támogatás iránti kérelmet.”

[21] Az ad) pont vonatkozásában kérelmét azzal indokolta, hogy az eljáró bíróság a Kp. 8. § (2) bekezdését megsértve egyesbíróként járt el, mert álláspontja szerint „nem lehet egyszerű megítélésű sem ténybeli, sem jogi szempontból az az ügy, amely olyan jogintézmény kapcsán indult, melyben még nincs kiforrott bírói/kúriai gyakorlat”. Sérelmezte továbbá, hogy a bíróság az ítélet meghozatala előtt, a jogszabályi feltételek és az igazságügyi orvosszakértői vélemény közötti ellentmondást, az alperes kifejezett észrevételére tekintettel sem oldotta fel. A szakértő személyes meghallgatásakor nem járta körül kellő körültekintéssel a jogszabály azon fordulatát, hogy valóban teljesül-e a felperes vonatkozásában a mások segítségére szorulásának állandó jellege.

[22] Kifogásolta, hogy a bíróság a Kp. 78. § (4) bekezdésébe ütközően olyan dokumentumok figyelembevételét is engedte a per során, amelyeket a felperes a megelőző eljárásban nem mutatott be az eljáró hatóságnak, így lehetősége sem volt azok figyelembevételére, holott egy kérelemre indult eljárásról van szó, melyben a Fot. vhr. 5. § (1) bekezdése szerint a kérelemhez mellékelni kell a fogyatékoságot igazoló orvosi dokumentációt. Ez az eljárási hiba a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti befogadási okot is megvalósítja, hiszen a közigazgatási bíróság jogszerű és alapos indok nélkül tért el a Kúria közzétett határozatától, veszélyeztetve a kialakult jogegységet. Az alperes ezzel összefüggésben hivatkozott a Kúria - nem teljesen egyazonos ügyben hozott - Kfv.45.216/2022/5. számú ítélet [33] bekezdésében kifejtett azon álláspontra, hogy a kérelemre indult hatósági eljárásban a bizonyítékokat (a perbeli esetben az orvosi dokumentációt) a félnek kell rendelkezésre bocsátania.

A Kúria döntése és jogi indokai

[23] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet megvizsgálta és megállapította, hogy a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[24] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása, ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége, ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[25] A Kp. 117. § (4) bekezdése előírja, hogy a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt - a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A Kp. 117. § (4) bekezdése azonban nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadására. A Kúria a befogadhatóság tárgyában hozandó döntése körében kizárólag a Kp. 118. § (1) bekezdésében felsorolt befogadási ok(ok) fennállását vizsgálhatja, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, annak alapját képező jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, mert arra csupán a már befogadott felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatában van törvényes lehetőség.

[26] Az alperes több befogadási ok alapján is indokoltnak tartja a felülvizsgálati kérelmének befogadását.

[27] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a joggyakorlat egysége vagy továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati kérelem befogadására – általánosságban – akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A joggyakorlat egysége azt jelenti: a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni (Kfv.IV.37.584/2022/2.).

[28] A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható.

[29] Az alperes ezen befogadási ok vonatkozásában a Fot. 23. § (1) bekezdésének g) alpontjában, a Fot. vhr. 2. § (2) bekezdésének a) alpontjában és a Fot. vhr. 1. számú mellékletének 8. pontjában rögzített jogszabályi feltételek értelmezését azért várna a Kúriától, mert a beszéd fogyatékoság, mint új jogi kategória vonatkozásában még nem alakult ki bírói gyakorlat, ezért a Kúria iránymutatása elősegítené a jövőbeni hatósági és bírói jogalkalmazás egységét.

[30] A felülvizsgálati bíróság előjáróban hangsúlyozza, a befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. Ebből következően a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére hivatkozás nem alapozza meg a befogadást.

[31] A Kúriának a felülvizsgálati eljárásban nem bármely, a felek által feltett jogkérdés megválaszolása a feladata, hanem a felülvizsgálni kért jogerős határozattal érintett körben a jogegység biztosítása (Kfv.VII.37.557/2024/2.). Ha az adott kérdésben még nincs kialakult joggyakorlat, annak továbbfejlesztése fogalmilag kizárt, valamint kiemelendő, hogy a preventív jellegű jogértelmezés a jogegység biztosítása érdekében nem lehet a felülvizsgálat, mint rendkívüli jogorvoslat célja.

[32] A Kúria jelen ügyben megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem a hatósági és a peres eljárásban hatályos jogszabályok tekintetében nem tárt fel olyan eltérő bírói döntéseket, amelyek arra világítanak rá, hogy a bírói gyakorlat szétartó lenne, annak egysége – ellentétes jogértelmezés miatt – a támadott jogerős ítélet folytán sérült volna, vagy ennek veszélye fenyegetne. Mindemellett az alperes nem vázolt fel a bírói gyakorlat megváltoztatását, továbbfejlesztését, felsőbb bírósági iránymutatást igénylő problémát sem. Önmagában a Fot. 23. §-nak 2024. január 1. napjától történt módosítása a felülvizsgálati kérelem befogadását nem indokolja, ahogyan az sem, hogy az alperes nem ért egyet a szakértői véleményen alapuló ítéleti megállapításokkal. Erre figyelemmel a befogadás feltétele a Kp. 118. § (1) bekezdés aa) alpontja alapján nem áll fent.

[33] Az alperes a felülvizsgálati eljárás lefolytatását a jogkérdés különleges súlyára, társadalmi jelentőségére hivatkozással is kérte. A felvetett jogkérdés különleges súlya akkor állapítható meg, ha a vizsgált jogkérdés túlmutat a konkrét ügyön, nagy számú új típusú ügy esetén a jogegység, vagy a jogbiztonság érdekében szükséges a Kúria iránymutatása. Az ügyek társadalmi jelentősége jellemzően akkor mutatható ki, ha olyan jogkérdés merült fel, amely a társadalom széles körét közvetlenül, vagy közvetve érinti (Kfv.IV.37.960/2020/2.). Mindez azt jelenti, hogy az adott ügy – illetve a bíróság által abban elfoglalt jogi álláspont –

ne csak az adott ügyben érintettekre legyen kihatással közvetve, hanem az adott ügyben nem szereplő jogalanyok helyzetét illetően is irányt mutasson (Kfv.III.37.778/2020/2.).

[34] A Kúriának nincs tudomása arról, hogy az ilyen típusú ügyek nagy számban fordulnának elő, egy általánosság szintjén megfogalmazott állítás (a társadalomnak jelentős része él együtt beszédfigyatekossággal) nem alapozza meg a felülvizsgálati kérelemnek a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont szerinti befogadását (Kfv.V.35.068/2022/2., Kfv.V.35.309/2022/2.). Az alperes nem hivatkozott olyan különleges körülményre sem, amely túlmutat az érintett felperes jogain és kötelezettségein. A megjelölt jogszabályok értelmezésére vonatkozó hatósági jogalkalmazói igény csupán az alperes tényállítása alapján nem minősül különleges súlyúnak (Kfv.VII.37.837/2024/2.).

[35] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadási okot a felülvizsgálatot kérő félnek a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján meg kell indokolnia. Erre figyelemmel, ha a fél a befogadhatóság körében arra hivatkozik, hogy az alapvető eljárási jogának sérelme valószínűsíthető, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés történt, az erre irányuló kérelmét a befogadhatóság körében kell megindokolnia, az indokok felülvizsgálati kérelemből való kiválogatása a Kúriára nem hárítható át (Kfv.VII.45.067/2023/2.).

[36] Az alperes a Kp. 117. § (4) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségét ugyan teljesítette, de a Kúria egységes gyakorlata szerint a felülvizsgálati kérelem befogadásának alapvető feltétele, hogy a megjelölt eljárási jogszabálysértés kihatással legyen az ügy érdemére. Az elsőfokú bíróság által elbírált kifogások mechanikus megismétlése a Kp. 78. § (2) bekezdése szerint elvégzett bizonyítékértékelés felülmérlegelésére irányul, amire a Kúriának nincs jogszabályi lehetősége, e tekintetben a kúriai jogértelmezés kiforrott (Kfv.IV.37.299/2021/5., Kfv.I.35.610/2021/2.). A rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását továbbá az sem alapozza meg, hogy az alperes az elsőfokú bíróság eljárását a Kp. 8. § (2) bekezdésébe ütközőnek tartja. A felhívott rendelkezés az ügy egyesbíró elé utalását mérlegelési jogkörbe helyezi, a bírói gyakorlat hiányát az ügy egyszerű megítélésének minősítése körében feltételként nem írja elő.

[37] Az az eljárásjogi hivatkozás sem indokolja a felülvizsgálati kérelem befogadását, hogy az alperes a Kp. 78. § (4) bekezdése mellőzését illetően is jogszabálysértőnek tartja a döntést és a jogerős ítéletben foglaltakkal nem ért egyet. Az elsőfokú bíróság ugyanis vizsgálta az alperes ezirányú kifogását is és az ítélet [29]-[30] bekezdéseiben részletes indokát adta, hogy olyan tény a perben nem merült fel, amely ne képezhetne volna a megelőző eljárásban szakértői vizsgálat tárgyát. Az alperes mindössze hivatkozott e körben a Kúria közzétett határozatától való eltérésre saját jogi álláspontjának alátámasztása végett, de a befogadás körében a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontot nem jelölte meg.

[38] A Kp. 117. § (4) bekezdés második mondata értelmében a 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. Az alperes a befogadás körében ugyan idézte a közzétett határozatok azon indokolási részét, amely szerint a felülvizsgálattal támadott ítélet a felhívott kúriai határozatoktól eltér, de a támadott és a közzétett kúriai döntések közötti ügyszabályszerűséget nem mutatta be, párhuzamot nem állítottak fel a jogkérdés szempontjából releváns tények, alkalmazandó jogszabályok, az eljárás kereteit meghatározó kérelmi elemek hasonlóságára utalva. Az ügyszabályszerűség, valamint a jogkérdésben való eltérés bemutatásának hiányában a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pont szerinti befogadásnak nincs helye (Kfv.III.37.118/2022/2.).

[39] A kifejtettekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy jelen ügyben az alperes által megjelölt befogadási okok egyike sem állt fenn, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta. Figyelemmel arra, hogy a felülvizsgálati

kérelem érdemi elbírálására nem került sor, a Kúria az azonnali jogvédelem iránti kérelemről (az ítélet végrehajtásáról) való döntéshozatalt mellőzte.

A döntés elvi tartalma

[40] *Ha az adott jogkérdésben még nincs kialakult bírói gyakorlat, annak továbbfejlesztésére hivatkozással a felülvizsgálati eljárás lefolytatása a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján nem indokolt.*

Záró rész

[41] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[42] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja szerint illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetésről rendelkeznie nem kellett.

[43] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2025. december 9.

Dr. Balogh Zsolt sk.
a tanács elnöke

Dr. Dobó Viola sk.
előadó bíró

Dr. Bögös Fruzsina sk.
bíró

Dr. Kiss Árpád Lajos sk.
bíró

Dr. Sugár Tamás sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő